

NTR PODCASTPRIJS 2026

JURYRAPPORT

Aantal inzendingen: 35

Aantal genomineerde programma's: 10

Podcastkanaal:

Alle genomineerde podcasts en gesprekken met de makers zijn gepubliceerd en te beluisteren via het kanaal van de [NTR Podcastprijs](#) in de bekende podcastapps.

Uitreiking van de NTR Podcastprijs: zondag 13 september 2026, van 16:00 tot 18:00 uur in het NTR-gebouw in Hilversum. De presentatie van de uitreiking van de NTR Podcastprijs is in handen van Mina Etemad.

De jury van 2026:

- Adinda Akkermans (voorzitter), hoofdredacteur HUMAN
- Wederik De Backer, zelfstandig podcastmaker & sounddesigner
- Tijmen Bergman, sounddesigner & componist
- Mona De Brauer, zelfstandig audiomaker
- Nanoah Struik, podcastmaker BNNVARA

Nominatiecommissie: Mina Etemad (schrijver, podcastmaker en presentator NTR Podcastprijs) en Jeroen Stout (eindredacteur DOCS).

De winnaars van de eerste en tweede prijs kunnen kiezen uit professionele opnameapparatuur, een bezoek aan de Prix Europa in Potsdam of een montagecursus.

Algemeen

De NTR Podcastprijs is dé aanmoedigingsprijs voor studenten en jonge podcastmakers uit Nederland en Vlaanderen en wordt dit jaar voor de 35e keer uitgereikt.

De jury is dit jaar streng geweest. Tijdens de discussie werd vaak vergeten dat het om jonge makers gaat die nog aan het begin van hun carrière staan. Zie het als een compliment.

De jury heeft de programma's op een aantal aspecten beoordeeld:

- Originaliteit van het idee
- Ontwikkeling van het idee
- Productie, gebruik van het medium, muziek en akoestische kwaliteit
- Beluisterbaarheid, dramatische structuur en binding met de luisteraar
- Impressie van het totaal

De jury heeft met veel plezier geluisterd naar de tien genomineerden. Het vakmanschap ligt over het algemeen hoog, met mooie, goed vertelde verhalen. Interviews en voice-overs wisselen elkaar netjes af, met vaak een persoonlijke insteek als startpunt. Dat persoonlijke uitgangspunt is niet altijd even goed uitgewerkt en voelde soms van buitenaf opgelegd, alsof het is ingestoken door leraren of eindredacteurs. Vandaar een algemene oproep van de jury: Durf nog wat meer uit de band te springen! Zeker als je nog in een opleidingstraject zit. Een oproep die ook gericht is aan docenten en eindredacteurs: Makers moeten niet alleen durven, maar ook de ruimte krijgen.

De genomineerde programma's, te beginnen met de nominaties die de prijs uiteindelijk niet winnen:

#1 Troostdieren - Doris Schillings (HKU/Fontys)

Alleen thuis, wachtend op de baas. *Troostdieren* is een hybride audiodocumentaire over de plek die honden hebben in ons leven van de 21e eeuw. Een audio essay, een vorm die je niet vaak tegenkomt. En dat uitgevoerd op een bijzonder creatieve manier, waarin fictie en non-fictie op een vrij natuurlijke manier met elkaar worden verweven. Met als toetje een eigenzinnig gevoel voor humor. Voor de maker zelf staat er niet echt iets wezenlijks op het spel, er ontbreekt een hoofdpersoon die iets te verliezen heeft en dat ondermijnt de dramatische structuur.

#2 Snooze - August Veys (RITCS)

Een collage van ogenschijnlijk niet afgemaakte projecten. Een eigenzinnig vormexperiment. Of liever gezegd; experimenten. Poëtisch. Deze muzikale podcast is misschien meer een lied dan een verhaal, waardoor sommige juryleden zich afvroegen: Waar luister ik naar? Waar gaat het over? Om daar pas antwoord op te krijgen na het luisteren van het interview met de maker in de podcast. Maar het moge duidelijk zijn dat we hier te maken hebben met een creatieve maker die nadenkt over wat een verhaal zou kunnen zijn.

#3 De taal tussen ons - Emilie Frei (RITCS)

Een documentaire over communiceren als woorden en zinnen wegvallen door afasie. Een klassiek verhaal over een medisch probleem, met het scrabblespel als een ietwat voor de hand liggende, maar ook mooie en effectieve metafoor voor het onderwerp. Er komen in korte tijd veel personages voorbij, dat identificatie met de personages in de weg zit. De band tussen de maker en haar oma bleef wat afstandelijk. Maar mooie muziek en sterke teksten.

#5 Spreuk op de som: Elk huisje heeft zijn kruisje - Lennert Lancksweerd & Amber Lenvain (Thomas More)

In deze serie gaan de makers op zoek naar de betekenis achter spreekwoorden, door spontane ontmoetingen op straat of door simpelweg ergens aan te bellen. Er zitten grappige montagevondsten in en bijzondere vragen zoals: Kun je het karakter van de papegaai omschrijven? Het random aanbellen en het aanspreken op straat van personages zorgt dat er ruimte is voor improvisatie. Niet alles is vastgelegd en voorgeproduceerd. Het maakt ook dat sommige onderdelen - hoe grappig ook - wat random aanvoelen. Want wat de papegaai nou met huisjes en kruisjes te maken heeft.... Het programma voelt als de pilot van een programma dat na een aantal afleveringen heel goed zou kunnen zijn.

#6 Steengruis, suiker en gebroken eierschalen - Lennert Van Dyck (RITCS)

Een witte Belgische jongeman die een stuk maakt over Haïti, het eerste zwarte postkoloniale land ter wereld dat zowel symbool staat voor bevrijding van het kolonialisme als voor de zware erfenis die het koloniale verleden met zich meedraagt. De woordkeuze is niet altijd van deze tijd, en dat leidde tot gefronste wenkbrauwen. Ook omdat de maker nog nooit in het

land geweest is rijst de vraag: Is hij wel de juiste persoon om dit verhaal te vertellen? De een vond het ongepast. De ander vergaf het de maker; zijn obsessie voor een land dat hij niet kent is óók te prijzen. Wat telt is dat het verhaal met veel liefde en passie is gemaakt. Wie zijn wij om te zeggen dat hij dit verhaal *niet* zou mogen maken? Hoe dan ook is het verhaal sterk gemonteerd met een bijzonder goed gevoel voor muziek.

#7 De Kinderen van Bureau Bijzondere Jeugdzorg - Lisa Hukker (Zelfstandig podcastmaker)

De Kinderen van het Bureau Bijzondere Jeugdzorg is een serie over het verborgen verhaal van duizenden kinderen van vermeende collaborateurs die na de oorlog werden opgesloten in de instellingen van het Bureau Bijzonder Jeugdzorg. Een aangrijpend, klassiek verhaal qua opbouw en personages. Keurig verteld, en daardoor ook wat weinig verrassend. Er is veel ruimte vrijgemaakt voor de expert en wat te weinig voor eigen bespiegelingen. Waar is het eigen verhaal? Dat ontbrak, hoewel het er wel is. Te begrijpen, omdat dat eigen verhaal al in een eerdere productie is verteld, maar het had deze serie meer cachet kunnen geven.

#8 Publiek verdriet - Maartje Kral (Zelfstandig podcastmaker)

Wat doet het met je als je eigen verdriet plotseling publiek bezit blijkt te zijn? Met dat probleem werd de maker geconfronteerd nadat haar grootouders omkwamen bij de ramp met vlucht MH17. Dit unieke verhaal wordt verteld met een goede voice-over waarin het papier niet voelbaar is. De vertelling voelde voor sommige juryleden wat afstandelijk, alsof de maker worstelde met de spanning tussen haar rol als journalist en als direct persoonlijk betrokkene, alsof ze haar persoonlijke verhaal bijna contre coeur meenam in het geheel. Dat spanningsveld had meer aandacht kunnen krijgen gezien het onderwerp van deze productie. Wat werd gemist is de confrontatie met collega's uit de media.

#9 Mijn lievelingsboom – Guus de Hoop (Zelfstandig podcastmaker)

Kunnen we het hart van een boom horen kloppen? Met behulp van een speciale klankkast luisteren kinderen naar wat hun lievelingsboom te vertellen heeft. Een vormexperiment, met weinig structuur en geen dramatische opbouw. Het maakt dit verhaal een bijna zen-achtige ervaring, iets dat je in alle rust over je heen moet laten komen. Verfrissend in een tijd waarin podcasts voortdurend om aandacht vragen. En; kinderen kunnen mooi denken. 'Als bomen ruisen zijn ze aan het praten', een zin om nooit meer te vergeten. Echt interessant wordt het als kinderen over bomen lijken te praten, maar ondertussen iets over zichzelf vertellen.

En dan de winnaars van de juryprijs. De tweede prijs gaat naar:

#4 In de bomen - Jisse Böhne (Woordkunst Antwerpen)

Een fictief verhaal over de impact van mentale kwetsbaarheid, gebaseerd op persoonlijke ervaringen. Een productie waar een behoorlijke discussie over ontstond. In de eerste plaats over de vraag: is het documentair of niet? Waar Nederlanders lang dachten met een documentaire te maken te hebben, herkenden de Vlamingen binnen de jury onmiddellijk de stemmen van bekende Belgische acteurs. Is dat een probleem of juist niet? Hoe dan ook; goed geacteerd, en met spanning vanuit drie verschillende perspectieven verteld. Het

personage van de vader werd helder neergezet. Verwarrend, omdat dat personage ontoerekeningsvatbaar is. Maar dat is juist de kracht; Mensen die ontoerekeningsvatbaar zijn hebben dat zelf vaak niet door. Een meeslepende productie.

Tot slot de eerste prijs van de jury. Die gaat naar:

#10 Als ik morgen doodga - David Weel & Louise Anthonissen (Zelfstandige podcastmakers)

In *Als ik morgen doodga* gaan de makers op zoek naar de betekenis van 'laatste woorden'. De jury was unaniem; dit is de winnaar! Twee makers van hoog niveau, die elkaar op een soepele manier aanvullen. Met twee verschillende verhalen die elkaar versterken. Het zijn twee makers die veel van zichzelf blootgeven, en toch iets voor zichzelf weten te houden. Het lag voor de hand om iets van de videoband van de vader te laten horen, of te vertellen wat hun eigen laatste woorden zouden zijn. Dat dit nou net niet gebeurt toont de hand van de meestervertellers.